

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/99/2019
Identifikačné číslo spisu: 1317203816
Dátum vydania rozhodnutia: 27.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1317203816.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: AUTO ROTOS - ROZBORA s.r.o., so sídlom Račianska 184/B, 831 05 Bratislava, IČO: 35 918 519, právne zastúpený LEGAL & CORP s. r. o., so sídlom Gajova 11, 811 09 Bratislava, IČO: 47 237 325, proti žalovanému: Slovenská Grafia a.s., so sídlom Pekná cesta 6, 834 03 Bratislava, IČO: 31 321 470, právne zastúpený JUDr. Marián Rudy, PhD., advokát, so sídlom Kukuričná 8, 830 08 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, o zaplatenie sumy vo výške 6 765,78 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. marca 2019, sp. zn. 3Cob/209/2018-206, jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom č. k. 23Cb/71/2017-154 zo dňa 27. júna 2018 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 6 765,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27. decembra 2016 do zaplatenia a na náhradu trov konania s tým, že o výške trov rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.
2. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 9. marca 2017 domáhal práva na zaplatenie sumy vo výške 6 765,78 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 27. decembra 2016 do zaplatenia titulom nájmu za prenajaté motorové vozidlo M. EČV: A..
3. Z vykonaného dokazovania, ktoré súd prvej inštancie vykonal aj výsluchom svedka C. K., listinnými dôkazmi, a to zmluvou o nájme dopravného prostriedku zo dňa 13. júna 2011 návrhom dodatku ku zmluve o nájme o dopravnom prostriedku zo dňa 13. júna 2011 spoločnosti SC., spol. s r.o., odpoveďou žalovaného žalobcovi na návrh na uzavretie zmluvy o nájme motorového vozidla zo dňa 25. novembra 2016, fotodokumentáciou o poškodení motorového vozidla, výzvou právneho zástupcu žalobcu adresovanou žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenie škody zo dňa 12. decembra 2016, faktúrou č. FA 01/2012 technickým preukazom motorového vozidla, všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti M., mailovou komunikáciou strán sporu a výpismi z obchodného

registra spoločnosti žalobcu a žalovaného. V článku II. a III. odôvodnenia rozhodnutia popisoval zistený skutkový stav, citoval ustanovenie Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu dospel k záveru, že zmluva o nájme dopravného motorového prostriedku z dňa 2. januára 2012 medzi spoločnosťou P. s. r. o., IČO: XX XXX XXX ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom je absolútne neplatná podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. S poukazom na toto konštatovanie uviedol, že žalovaný tým, že nemal uzavretú nájomnú zmluvu a neoprávnene užíval motorové vozidlo, sa bezdôvodne obohacoval na úkor žalobcu. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie mal za to, že žalobca v prvej časti svojho žalobného návrhu týkajúceho sa vydania bezdôvodného obohatenia, túto časť svojho nároku preukázal nielen čo do dôvodov, ale aj čo do výšky, a preto súd priznal žalobcovi nárok na vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3 420,- eur.

4. K nároku na náhradu škody vo výške 3 345,78 eur vzniknutú poškodením motorového vozidla žalovaným, konajúci súd zistil, že výpoveďou svedka K. a výpoveďou žalovaného bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný predmetné vozidlo užíval (i keď neoprávnene) krátko po 13. júna 2011 až do dňa odovzdania vozidla žalobcovi (25. novembra 2016). Predmetné vozidlo bolo odovzdané spísaným protokolom o odovzdaní a prevzatí vozidla podpísaným nielen žalobcom, ale aj zástupcami žalovaného, v ktorom boli spísané jednotlivé poškodenia vozidla, čím bola potvrdená existencia poškodenia motorového vozidla nezodpovedajúce bežnej amortizácie vozidla. Konajúci súd právo na náhradu škody posúdil podľa ustanovenia § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka. Za nesporné mal, že škoda vznikla, že za ňu zodpovedá žalovaný a rovnako mal za preukázanú existenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a zavinením žalovaného, ktorým bola neoprávnená držba predmetného motorového vozidla. Výška uplatnenej náhrady škody predstavovala sumu 3 345,78 eur a spočívala v oprave a odstránení jednotlivých poškodení uvádzaných už v hore vyššie uvedeného protokolu o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla. S poukazom na uvedené, súd prvej inštancie aj v tejto výške nárok žalobcu uznal za právne opodstatnený.

5. Kompenzačnú námietku žalovaného spočívajúcu v nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5 940,- eur ako parkovné a skladné motorového vozidla konajúci súd označil za absolútne nedôvodnú, keďže žalovaný sa nemohol domáhať akéhokoľvek práva vyplývajúceho z jeho nedobromyseľnosti a nezákonného postupu.

6. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením nároku vzniknutého bezdôvodným obohatením, ako aj náhrady škody, konajúci súd žalobcovi priznal aj právo na úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 1 veta prvá ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že výška úrokov z omeškania bola stanovená s odvolaním sa na ustanovenie 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 262 ods. 1 a 2 C. s. p.

8. O odvolaní (list v spise č. I. 181) ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 3Cob/209/2018-206 zo dňa 20. marca 2019 tak, že rozsudok Okresného súd Bratislava III č. k. 23Cb/71/2017-154 zo dňa 27. júna 2018 potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

9. V odôvodnení rozsudku s poukazom na § 387 ods. 1 C. s. p. uviedol, že keďže sa plne stotožňuje s výsledkom dokazovania a odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa obmedzuje iba za účelom zdôraznenia správnosti napadnutého rozhodnutia na niektoré ďalšie dôvody. Za jednoznačné odvolací súd označil, že žalovaný bez akéhokoľvek písomného súhlasu žalobcu predmetné motorové vozidlo užíval, teda ho užíval bez právneho dôvodu. Keďže absencia písomného súhlasu prenajímateľa na poskytnutie tretej osobe podľa § 632 ods. 2 Obchodného zákonníka v zmysle zmluvy žalobcu daná nebola, následne prenajímateľ - P. s. r. o. nemohol prenechať motorové vozidlo žalovanému do nájmu. Za správne označil vyhodnotenie súdom prvej inštancie ohľadne neplatnosti zmluvy a námietky žalovaného kvalifikoval ako účelové. Na základe posúdeného skutkového a právneho stavu odvolací súd

rozsudok súdu prvej inštancie ak vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal trovy odvolacieho konania s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

11. Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 28. mája 2019 žalovaný podal dovolanie podaním doručeným dňa 25. júna 2019. Prípustnosť dovolania označil ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a navrhol napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť. Podľa žalovaného ide o neodôvodnený rozsudok odvolacieho súdu v podstatnej náležitosti. Za nedostatok rozhodnutia označil aj fakt, že z obsahu tohto rozhodnutia sa nedozvedel, prečo odvolací súd posúdil jeho upozornenie, že absencia súhlasu na podnájom má v prípade zmluvy o nájme dopravného prostriedku za následok len prechod nebezpečenstva škody na ňom a nie absolútnu neplatnosť celej zmluvy „za účelové“. Celé konania označil za podvodné konania pána T. a popisoval priebeh rokovania s pánom T.. V bode B odvolania s odvolaním sa na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky konštatoval, že napadnutý rozsudok nespĺňa kritéria spĺňajúce právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Podľa žalovaného ide o rozsudok arbitrárny, neobjasňujúci, nevysvetľujúci názor prečo neexistenciu súhlasu na podnájom osobného motorového vozidla sankcionuje u žalobcu platnosťou zmluvy o nájme dopravného prostriedku, zatiaľ čo neexistenciu súhlasu na podnájom toho istého motorového vozidla sankcionuje u žalovaného neplatnosťou zmluvy o nájme dopravného prostriedku. Nevysvetľuje prečo z svedeckej výpovede bola vzatá iba časť a zvyšok výpovede zostala nevyhodnotená. Žalovaný ním uvedené skutočnosti označil za také, ktoré nemajú iba akademický význam, ale zásadným spôsobom môžu ovplyvniť jeho subjektívnu právnu situáciu, nakoľko v konečnom dôsledku majú potenciál zmeniť právnu kvalifikáciu prípadu pomocou inštitútu preklúzie (§ 632 ods. 4 Občianskeho zákonníka, na ktoré ustanovenia viackrát upozorňoval).

12. K dovolaniu žalovaného zaujal stanovisko žalovaný podaním doručeným Okresného súdu Bratislava III dňa 7. októbra 2019 (list v spise č. I. 228).

13. S vysloveným právnym názorom žalovaného v dovolaní ohľadne porušenia jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatočného odôvodnenia sa žalobca nestotožnil, napadnutý rozsudok označil za vecne správny a navrhol dovolaciemu súdu postup podľa § 448 zákona č. 160/2015 Z. z. a uplatnil si právo na náhradu trov dovolacieho konania.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) prejednal dovolanie žalovaného, po zistení, že bolo podané v zákonnej lehote za účinnosti C. s. p., oprávnenou osobou (§ 429 C. s. p.) a skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné.

15. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti opravného prostriedku zodpovedá právna úprava prípustnosti.

16. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ak to zákon pripúšťa.

17. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. V danom prípade žalovaný označil prípustnosť dovolania ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

19. Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania žalovaného je, či odvolací súd tým, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bol žalovaný zaviazaný uplatnený nárok titulom bezdôvodného obohatenia a práva na náhradu škody spolu s úrokom z omeškania žalobcovi zaplatiť. Odvolací súd v súlade s právnym predpisom odôvodnil prečo sa stotožnil s právnym názorom žalobcu, ako aj prečo tvrdenie žalovaného označil za nedôvodné a účelové.

20. Podľa ustanovenia § 440 C. s. p. platí, že dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi. Je pritom významné, aby dovolací dôvod vo svojom dovolaní strana sporu uplatnila a vymedzila.

21. Žalovaný vo včas podanom dovolaní vymedzil dovolací dôvod označeným ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p., ale v podstate nesúhlasil s rozhodnutím súdov ohľadne posúdenia dôvodnosti ním uplatneného nároku.

22. Ako je už hore vyššie uvedené dovolanie je prípustné v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dôvody uvádzané žalobcom v dovolaní však nie sú dôvodmi, ktorými by konajúci súd jeho procesným postupom znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti zdôrazňuje, že súd v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C. s. p.) a nie sporových strán. Zároveň upozorňuje, že namietaná skutočnosť ohľadne nedostatočného nevysvetľujúceho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia podľa predstáv účastníka konania nie je dôvodom pre označenie rozhodnutia za arbitrárne a za nesprávny procesný postup súdu, ktorým došlo k zamedzeniu účastníkovi konania uskutočňovať jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na súdny proces. Ak teda súd v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutkového konania a nezdôvodňuje odôvodnenie takou formou aká spĺňa predstava účastníka konania, nezakladá to vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., lebo to nemožno považovať za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strany mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčené.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) za podstatné pre vysvetlenie prípustnosti dovolania s poukazom na označené ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. považuje za podstatné uviesť, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože na rozdiel od prvoinstančného konania a konania odvolacieho súdu, v dovolacom konaní, dovolací súd nemá možnosť revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu vykonaného dokazovania - vid' ustanovenia § 442 C. s. p. (dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd). Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Uvedené dovolacie námietky žalovaným v dovolaní týkajúce sa namietanou nedostatočnosťou odôvodnenia z dôvodu nezrozumiteľnosti a nevysvetlenia tvrdení a právnych záverov predkladaných dovolateľom, nepredstavujú spôsobilý spôsob vymedzenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 431 C. s. p. a z toho dôvodu nemôžu predstavovať vadu zmatečnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

25. Z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. je jednoznačné, že pre naplnenie dôvodu pre prípustnosť dovolania s poukazom na toto ustanovenie musí ísť o nesprávny procesný postup súdu, a teda sa jedná o situáciu, kedy súd neumožní strane sporu, aby bola prítomná pri dokazovaní, aby sa mohla vyjadriť ku

všetkým vykonaným dôkazom, alebo kedy by súd nedoručil strane jednotlivé listinné dôkazy a na pojednávaní nevykonal dokazovanie zákonným spôsobom (viď sp. zn. 3Obdo 10/2017). V rozhodovanej veci však o takýto prípad nesprávneho procesného postupu nejde. Žalobcom uvádzané námietky sa týkajú hmotnoprávneho posúdenia dôvodnosti nároku a nie porušenie procesného postupu súdmi.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie, dovolací senát dospel k záveru, žalovaným vymedzený dovolací dôvod nemôže predstavovať taký nesprávny procesný postup súdu, ktorý žalovanému znemožnil jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. V danom prípade nejde o dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

27. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 447 ods. 1 písm. c/ C. s. p.).

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) s poukazom na uvedené dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 447 ods. 1 písm. c/ C. s. p. odmietol.

29. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

30. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.